

Mozgásban az evangelizáció – imádság a felhők fölött

2007. március 18-25-ig, a Transzeurápai Diváz 13 országban mintegy 60 lelkész és nővér egy gyülekezeti munkás vett részt azon az evangelizációs továbbképzésen, aminek harmadik részét Izlandon tartották. A Dunamelléki és a Tiszavidéki Egyházterületről 4-4 lelkész és egy gyülekezeti tag hallgathatta Dwight Nelson, Russel Buril, Miroslav Pujic, Michael G. Hamilton és Kovács-Bárá János előadásait.

Az előadások a XXI. századi posztmodern társadalom evangelizációs kihívásaira kerestek, és adták meg a választ, tájékoztattak a prédikálás, a tanítványság, az evangelizációs megtervezése és az időszűke zenei kiválasztása témáiról. Célul tűzték ki 2010-re, hogy ki kell köpezni a gyülekezeti tagságot, hogy legalább 50%-uk legyen aratás munkás Krisztus munkájában, és ragadjon meg minden alkalmat az evangelizálásra.

Egy ilyen alkalomról szól az alábbi kis történet is.

Izland felé repülve Csalmi László mellett halt egy hűlő, aki a rejkjaviki egyetemen professzor. Hamar kiderült, hogy a nagymamája adventista volt, de neki nem volt ereje követni a hitet. Csalmi testvér így emlékszik vissza:

„Munkahelyi gondjait mesélve elmondta, hogy szeretne a legjobb gyvődhez fordulni. Erre azt mondtam neki, hogy nekem is van egy olyan gyvődem, aki garantáltan a legjobb, sőt még ingyenes is. Ő Jézus Krisztus.” László felajánlotta neki, hogy imádkozunk érte.

- Imádkozni?
- Kérdezte a hűlő.

- Igen,
mi mind magyar lelkészek vagyunk itt - válaszolt Kovács-Bárá Jánossal, aki szintén ugyanazon a repülőgépen utazott.

-
Imádkozni majd a barátomért is, aki daganatos

beteg? - kérdezte a hűség.

- Imádkozunk
most! - javasolta László.

- Most?
- kérdezte a hűség.

- Igen
most. Annál is inkább, mert itt tíz-ezer méter magasságban még kezelebb vagyunk
a mennyhez - jegyezte meg János.

Imádkoztunk,
és amikor imént mondtunk, a hűség azonnal megragadta János karját, és azt
mondta:

- Imádkozni akar
a gyermekeimért is? Lehetne most megint imádkozni?

Imádkoztunk.
Leszámítok azzal az örömmel, hogy most azonnal felhívja a barátját
és elmondja neki, hogy kilenc lelkes imádkozik erre.

Történetünk
a képzőművészekkel folytatódott:

Ástban
hazafelé, az izlandi reptérén Csalmi testvér újra részletet közölt a hűséggel,
aki elmondta, hogy nem tudja hogyan, de a dolgok kezdtek jobbra fordulni...

Á

* Á Á Á * Á Á Á *

Á

Árdekesek
Izlandról

Tudat, hogy a gleccserek, gejzerek, termálforrások és aktív vulkánok bázisú nemzete a föld legolvasottabb népessége, és a várhatóan ártottat a legmagasabb, 80 év? Technikai fejlettségük miatt az egyik "legbedrtozottabb" nemzetnek is szokták nevezni őket, de vasútvonaluk nincs, inkább gépkocsival, terepjáróval vagy helyi repülőgéppel közlekednek.

A magyarországi terület szigetországnak 300 ezer lakosa van (a fele a fővárosban él), ebből 560 ezerrel az adventisták száma.

Az ország tőbbi részén csak kevesen élnek, és a fők nálkül vadon - a vulkánok, víz-zések, kávélnés alakú sziklák, gőzlelő lávamezők, gejzerek, gleccserek és jéghegyek alkotta tájkép - olyan érzést kelt, mintha a holdon járna az ember.

A kávéhelye a fővárostól mintegy 60 km-re volt, egy adventista iskolában, ami egy 100 négyzetkilométer kiterjedésű vulkanikus, sziklás, kávé kopár terület közepén helyezkedik el.

Fűtésre a geotermikus energiát és talajban szinte mindenütt megtalálható (több száz fokos) forró vizet használják.

A konyhán dolgozó vendégszerető, kedves testvérektől megtudtunk egy érdekességet. Nincs családnevük. A vezetőknél szerepelt az apa keresztnévét állít be, kiegészítve azzal, hogy lánya, vagy fia. A feleségek házasságkötésekor nem veszik fel a férjék nevét.

Á

Szőllősi
Árpád